

Olsztyn, 24 sierpnia 2022 r.

Prof. dr hab. Marek Marks
Katedra Agroekosystemów i Ogrodnictwa
Wydział Rolnictwa i Leśnictwa
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
Dyscyplina: Rolnictwo i Ogrodnictwo

Recenzja

rozprawy doktorskiej **mgr inż. Huberta Stefana Ruseckiego**

pod tytułem

Wpływ płuznego i bezpłuznego systemu uprawy roli na plon i jakość plonu rzepaku ozimego, pszenicy ozimej i żyta ozimego oraz wybrane właściwości gleby w zależności od zastosowania zróżnicowanych dawek żytniego wywaru gorzelnianego

wykonanej na Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie,
Wydziale Agrobiotechnologii,
w Katedrze Herbolgii i Technik Uprawy Roślin,
w Zakładzie Ekologii Rolniczej

pod kierunkiem naukowym

**dr hab. Piotra Kraski, prof. uczelni
(promotor)**

oraz

**dr Ewy Kwiecińskiej - Poppe
(promotor pomocniczy)**

Recenzję opracowałem na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Rolnictwo i Ogrodnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z dnia 30 maja 2022 r. (pismo Prof. dr hab. Barbary Kołodziej – Przewodniczącej Rady Dyscypliny o Sygn. RD Rio 531/os/2022, z dnia 1 czerwca 2022 r.).

1. Wybór tematu i jego charakterystyka

Wywar gorzelniany to jeden z produktów ubocznych powstający w gorzelnianach w procesie produkcji spirytusu. Stanowi on odpad organiczny mogący nastręczać ogromne problemy przy jego zagospodarowaniu. Stracił on na znaczeniu jako pasza wykorzystywana w hodowli bydła opasowego (koncentracja produkcji spirytusu, lokalizacja gorzelnii, koszty transportu itp.) Nieodpowiednia utylizacja tego typu odpadów może prowadzić do degradacji środowiska. Stąd ciągłe próby poszukiwania sposobów przyjaznych środowisku zagospodarowania wywarów gorzelnianych w pobliżu miejsca ich powstawania. Jednym z nich jest wykorzystywanie wywaru jako nawozu organicznego w nawożeniu gleb.

Uprawa roli to wysoko praco- i energochłonne ogniwo agrotechniki, często decydujące o opłacalności produkcji konkretnej rośliny. Od lat poszukuje się więc różnych sposobów optymalizacji i racjonalizacji uprawy roli w zależności od warunków klimatyczno-glebowych, polegających głównie na obniżaniu nakładów energetycznych, związanych z samym procesem produkcji, przy jednoczesnym zachowaniu przyjaznego wpływu na środowisko glebowe. Dotychczasowe wyniki badań udowadniają, że uproszczenia w uprawie roli sprzyjają zwiększaniu zawartości próchnicy glebowej w wierzchniej warstwie gleby oraz ograniczają procesy sprzyjające jej mineralizacji. Ma to decydujący wpływ na zachowanie żyzności gleby.

Przedstawiona do oceny praca podejmuje próbę kompleksowego naświetlenia skutków stosowania żytniego wywaru gorzelnianego w zróżnicowanych dawkach: $20 \text{ m}^3 \cdot \text{ha}^{-1}$ i $40 \text{ m}^3 \cdot \text{ha}^{-1}$ na tle dwóch systemów uprawy roli: uprawy tradycyjnej (płużnej) i uprawy uproszczonej (z wykorzystaniem kultywatora zaadaptowanego do wglębego wysiewu nawozów mineralnych) na wzrost i plonowanie rzepaku ozimego, żyta ozimego i pszenicy ozimej w warunkach klimatycznych i glebowych północno – wschodniej Lubelszczyzny.

W świetle powyższych rozważań podjęty temat uważam za ważny i aktualny, zwłaszcza w dobie propagowania rolnictwa zrównoważonego. Celem tego rolnictwa jest uzyskiwanie wysokich i dobrych jakościowo plonów, zachowanie walorów środowiska przyrodniczego, łagodzenie negatywnych skutków intensyfikacji produkcji rolniczej, możliwości zagospodarowania odpadów pochodzących z przemysłu rolno-spożywczego (takim jest wywar gorzelniany), a także zapewnienie lepszej organizacji pracy w gospodarstwie.

2. Ocena pracy pod względem metodycznym, merytorycznym i formalnym

Przedłożoną do oceny pracę Doktorant przygotował zgodnie z schematami i zasadami przyjętymi dla tego typu opracowań. Liczy ona łącznie 167 stron maszynopisu. Oprócz tekstu, w skład manuskryptu wchodzi aż 75 ponumerowanych tabel. W pracy zamieszczono również 1 rycinę, przedstawiającą schematyczną mapę województwa lubelskiego z zaznaczeniem miejsca lokalizacji badań (str. 20) oraz 1 zdjęcie (str. 23). Wykaz piśmiennictwa zawiera aż 384 pozycje (w większości w języku angielskim), w części także dostępnych pod wskazanymi adresami internetowymi.

Pracę podzielono na 8 rozdziałów tj.: „Wstęp i przegląd literatury”, „Hipoteza badawcza i cel badań”, „Metody i zakres badań”, „Warunki meteorologiczne prowadzenia badań”, „Wyniki badań”, „Ocena ekonomiczna uprawy rzepaku ozimego, pszenicy ozimej i żyta ozimego”, „Dyskusja„ oraz „Stwierdzenia i wnioski”. Całości pracy dopełnia 3-stronicowe streszczenie w języku polskim (str. 126-128) i 3-stronicowe streszczenie w języku angielskim 129-131 oraz „Literatura” obejmująca 384 pozycje, zestawiona i przedstawiona aż na 35 stronach (str. 132-167)

W rozdziale zatytułowanym „Wstęp i przegląd literatury” wyodrębniono 6 podrozdziałów, w rozdziale „Metody i zakres badań” wyodrębniono 8 podrozdziałów, a w najobszerniejszym rozdziale „Wyniki badań” 4 podrozdziały drugiego rzędu i aż 8 podrozdziałów trzeciego rzędu.

Rozdział 1. „Wstęp i przegląd literatury” obejmujący 14 stron oraz rozdział 7 „Dyskusja” (15 stron) dowodzą, że Autor dobrze przyswoił rozległą, bo liczącą 384 pozycje, literaturę odnoszącą się przede wszystkim do wpływu systemów uprawy roli na właściwości fizyczne i chemiczne gleby oraz wielkość i jakość plonu nasion rzepaku ozimego oraz ziarna żyta ozimego i pszenicy ozimej.

W przeglądzie piśmiennictwa pojawił się też aspekt ekonomiczny, związany z poszukiwaniem możliwości obniżenia nakładów na agrotechnikę roślin celem zwiększenia opłacalności ich produkcji. W podrozdziale 1.5. *Zagospodarowanie wywaru gorzelnianego* Doktorant scharakteryzował właściwości chemiczne tego produktu oraz wskazał główne kierunki jego wykorzystania (pasza, wsad do biogazowni, nawóz organiczny).

W rozdziale 7. „Dyskusja” Autor konfrontował wyniki uzyskane w trzyletnim doświadczeniu z najnowszymi wynikami badań krajowych i zagranicznych. Dyskusja

ta dotyczyła m. in. wpływu warunków meteorologicznych na plonowanie testowanych w doświadczeniu roślin, plonu i jego struktury, jakości nasion rzepaku ozimego oraz ziarna pszenicy ozimej i żyta ozimego w zależności od zróżnicowanych czynników doświadczenia tj, płużnej i bezorkowej przedsięwziętej uprawy roli, stosowania wywaru gorzelnianego oraz wpływu tych czynników na właściwości fizyczne, chemiczne i biologiczne gleby. Kończącą część tego rozdziału Autor poświęcił analizie ekonomicznej technologii uprawy badanych roślin.

Analiza rozdziału 3. „Metody i zakres badań” dowodzi umiejętności rozwiązywania postawionej w rozdziale 2. hipotezy badawczej na drodze empirycznej. Pracę swą Doktorant przygotował w oparciu o 3-letnie wyniki badań uzyskane w latach 2017-2019, w ścisłym doświadczeniu polowym realizowanym w Przedsiębiorstwie Rolno Handlowym Konstantynów sp. z o.o. Dwuczynnikowe statyczne doświadczenie polowe założono w układzie split – plot, w trzech powtórzeniach.

Przedmiotem badań były dwa sposoby uprawy roli (uprawa tradycyjna, uprawa uproszczona) oraz zróżnicowane dawki żytniego wywaru gorzelnianego, gdzie na tle obiektu kontrolnego (bez stosowania wywaru) porównywano stosowanie $20 \text{ m}^3 \cdot \text{ha}^{-1}$ i $40 \text{ m}^3 \cdot \text{ha}^{-1}$ wywaru.

W rozdziale tym opisano również część elementów agrotechniki dotyczący nawożenia mineralnego, chemicznej ochrony przed chwastami, chorobami i szkodnikami oraz szczegółowy zakres badań polowych i laboratoryjnych obejmujący m.in. plon, jego strukturę, zawartość makro i mikroelementów w nasionach rzepaku i ziarnie zbóż (żyto ozime, pszenica ozima), plon białka itd.

Opis warunków ekologicznych doświadczenia –gleby (bardzo krótki i lakoniczny w podrozdziale 3.1) i wybranych elementów agroklimatu w rozdziale 4 Warunki meteorologiczne prowadzenia badań wskazują na orientację Doktoranta w tej dziedzinie, zrozumienie uwarunkowań wzrostu, rozwoju i plonowania roślin od warunków siedliska oraz faktu, że wyniki doświadczeń polowych, wzbogaconych o opis zabiegów agrotechnicznych, można analizować wyłącznie na ich tle.

Następny rozdział, tj. rozdział 5. „Wyniki badań” składający się z 5 podrozdziałów obejmujący 66 stron tekstu wraz z 68 tabelami stanowi zasadniczą część pracy. W rozdziale tym Doktorant przedstawił i poddał wszechstronnej analizie materiał empiryczny, gromadzony przez 3 lata badań,. Autor w tej części pracy zaprezentował bardzo bogaty ładunek wyników, zestawiony w prawidłowo skonstruowanych

tabelach oraz omówił ten materiał ze znanstwem w oparciu o kryteria statystyczne (analiza wariancji w wykorzystaniem testu Tukey'a na poziomie istotności 0,05).

Zaufanie do prezentowanych wyników wzbudza sposób ich uzyskania jak też szeroki zakres badań polowych i laboratoryjnych opisanych wcześniej w rozdziale 3 Metody i zakres badań. Tak wielowątkowe podejście Autora do zagadnień przedsięwziętej uprawy roli i stosowania żytniego wywaru gorzelnianego dodatkowo podnosi walory recenzowanego opracowania oraz dowodzi Jego dociekliwości i pracowitości.

Trzy pierwsze podrozdziały rozdziału 5. Wyniki badań dotyczą plonu i jego struktury, pomiarów biometrycznych oraz zawartości wybranych makro i mikroelementów w nasionach i ziarnie uprawianych w doświadczeniu roślinach. Podrozdział 5.4. zawiera ogromny ładunek wyników związanych z właściwościami fizyko-chemicznymi oraz biologicznymi gleby. Znalazły się tam wyniki badań dotyczących odczynu oraz zawartości makro i mikroelementów oraz liczby i masy dżdżownic w zależności od badanych czynników doświadczenia

W rozdziale 6. Doktorant przedstawił uproszczoną ocenę ekonomiczną opłacalności uprawy, biorąc pod uwagę wartość produkcji nasion rzepaku ozimego, oraz ziarna żyta ozimego i pszenicy ozimej, koszty bezpośrednie i koszty pośrednie oraz wyliczył dochód rolniczy (z dopłatami i bez dopłat). W momencie wykonywania wyliczeń i pisanie pracy, były to bardzo ważne informacje. Obecnie przy braku stabilności cen zarówno w sprzedaży uzyskanych produktów (nasiona, ziarno) jak i zakupie środków do produkcji (nawozy, środki ochrony roślin, paliwo, materiał siewny itp.) wyliczenia te stają się nieaktualne.

W rozdziale 7. „Dyskusja” Autor rozprawy (o czym wspomniano już wcześniej) na 15. stronach konfrontuje wyniki badań własnych z najnowszą literaturą krajową i światową, Chciałbym w tym miejscu podkreślić, że rozdział ten świadczy o dużej erudycji i dojrzałości naukowej Doktoranta.

„Stwierdzenia i wnioski” to rozdział pracy stanowiący syntezę badań. Zaprezentowane tu są przemyślenia Doktoranta nad siedliskowymi, produkcyjnymi i ekonomicznymi skutkami siewu rzepaku ozimego odmiany Markopolos F₁, żyta ozimego odmiany SU Performer i pszenicy ozimej odmiany Patras w zależności od czynników doświadczenia. Przedstawione przez Niego stwierdzenia i wnioski mają w zasadzie pełne uzasadnienie w uzyskanych wynikach i są logicznym następstwem przyjętej formy ich omówienia (patrz uwagi). W moim odczuciu jest ich jednak zbyt

dużo, bo aż 24. Za najcenniejsze, mające znaczenie dla praktyki rolniczej, uważam wnioski: 6, 7, 9, 12, 17 i 24.

Pracę kończy wykaz aż 384 pozycji piśmiennictwa. Tak długa lista publikacji świadczy o dogłębnym zapoznaniu się z literaturą przedmiotu i ogromnym odczytaniu Doktoranta.

Lektura pracy nasunęła mi kilka uwag, często dyskusyjnych. Z tego powodu, niezależnie od pozytywnej oceny całości pracy, jako recenzent pracy pragnę zwrócić uwagę na pewne usterki i uchybienia. Uwagi te mogą Doktorantowi ułatwić i pomóc w nadaniu pracy ostatecznego kształtu przed oddaniem jej do druku w wydawnictwie naukowym; mogą także przydać się w dalszej działalności naukowo-badawczej.

1. Proponuję, aby Autor przed złożeniem elaboratu do druku przemyślał jego tytuł. W obecnym brzmieniu jest on zbyt długi, ze szczegółami informujący o treści pracy. Tytuł powinien być krótki i zwięzły. Np. *Wpływ bezpłużnej i plującej uprawy roli oraz zróżnicowanych dawek wywaru gorzelnianego na właściwości gleby i plonowanie roślin*. W przypadku pracy użycie słów „systemy uprawy roli” jest nieco na wyrost, kiedy tylko zróżnicowanie uprawy polegało na zastąpieniu pracy pługa (orka siewna) kultywatorowaniem na głębokość 25 cm. Autor pracy w tabeli 1 podaje, że był to zmodyfikowany kultywator (gruber) Brodnica U753, przystosowany do wglębnej aplikacji nawozów. Producent podaje, że kultywator ten jest kultywatorem służącym do uprawy ściernisk, pracującym na głębokości do 15 cm. Na czym polegała ta modyfikacja, że zwiększono zasięg pracy grubera aż do 25 cm?
2. W rozdziale 3. „Metody i zakres badań” (str. 20-30) zostało wyodrębnionych aż 8 podrozdziałów, w których podano lokalizację badań, opis warunków glebowych, metodę założenia doświadczenia, czynniki badawcze, zakres badań szczegółowych oraz wybrane zabiegi agrotechniczne. Moim zdaniem praca zyskałaby na przejrzystości, gdyby rozdział ten podzielić na dwa odrębne np. *Metodyka i zakres badań*, gdzie opisany byłby schemat doświadczenia z czynnikami badawczymi oraz charakterystyką badań szczegółowych. Informacje o warunkach klimatycznych (nie wiem dlaczego stanowią one w pracy oddzielny rozdział 4), glebowych i wybranych elementach agrotechniki proponuję oddzielić od metodyki badań i zakresu badań, umieścić w oddzielnym rozdziale i zatytułować go np. *Warunki prowadzenia badań* i wyodrębnić w nim np. podrozdziały: 1. *Charakterystyka warunków glebowych*, 2. *Warunki*

meteorologiczne 3. *Agrotechnika* (z opisem czynników, które nie były różnicowane doświadczalnie np. charakterystyka odmian, nawożenie mineralne, ochrona przed chwastami, chorobami i szkodnikami).

3. W opisie doświadczenia polowego Autor podaje, że powierzchnia pojedynczego poletka wynosiła 688 m². Brakuje informacji o długości i szerokości poletek. Ich szerokość prawdopodobnie była dostosowana do szerokości roboczej narzędzi i maszyn używanych w PRH Konstantynow sp. z o.o. Szkoda, że w pracy nie zamieszczono schematu doświadczenia.
4. W opisie elementów agrotechniki brakuje terminów siewu i zbioru testowanych roślin. Informacja, że siew wykonano „...zgodnie z *agrotechnicznym terminem*” (str, 24) nic nie wnosi. Brakuje też informacji, jakiego kombajnu użyto do zbioru i jak przeliczano (ustalano) plony testowanych roślin np. czy suszono nasiona rzepaku do wilgotności 9%, a ziarno zbóż – do 12%.
5. W charakterystyce nawożenia nie podano wielkości planowanych dawek NPK pod testowane gatunki roślin. Informacja o ilości wniesionych nawozów NPKS zawarta w ostatnim akapicie na stronie 24 nie pokrywa się z danymi zawartymi w tabelach 2, 3 i 4. Analizując ilości (masę) wysianych nawozów i podaną zawartości składników - dawki te są o wiele wyższe.
6. W opisie warunków glebowych znalazła się tylko informacja, że była to gleba brunatna (CAMBISOLS) i tajemniczy odnośnik [WRB 2014] prawdopodobnie odnoszący się do pozycji 370 w spisie literatury (w języku angielskim), gdzie podane są strony, z których Doktorant pozyskał wiedzę o glebie. Nie zamieścił natomiast szerszego opisu tej gleby w pracy. Chcę poinformować, że jest też polskie wydanie (tłumaczenie) tej pozycji pt. *WRB Światowa Baza Referencyjna Zasobów Glebowych 2014 Międzynarodowy system klasyfikacji gleb*, z którego z pewnością łatwiej byłoby pozyskać informacje. W opisie gleby brakuje również podstawowych informacji o klasie bonitacyjnej, kompleksie glebowym czy kategorii agronomicznej. Ze składu granulometrycznego można wywnioskować, że jest to gleba na pograniczu lekkiej i średniej. Podanie tylko pH_{KCl} ora zawartości makroskładników bez komentarza, czy w zależności od kategorii agronomicznej gleby zawartość ta była np. wysoka czy niska, też nic nie wnosi do charakterystyki gleby.

7. W metodyce nie zamieszczono informacji, czy zawartość przyswajalnych form makro i mikroelementów podano po przeliczeniu z formy tlenkowej na pierwiastkową. Dla Autora jest to oczywiste, lecz czytający pracę musi się tego domyślać.
8. Ogromny niedosyt u czytającego budzi lektura rozdziału 4. Warunki meteorologiczne prowadzenia badań, w którym zamieszczono tabele dotyczące temperatury powietrza (tab. 5) i opadów atmosferycznych (tab. 6) w poszczególnych miesiącach wegetacji z podziałem na dekady oraz tabelę 7 z wyliczonym współczynnikiem hydrotermicznym Sielaninowa dla miesięcy okresu wegetacji (kwiecień-sierpień). Brakuje informacji m.in. na temat, jak przebieg warunków meteorologicznych wpływał na uprawę roli, siew, kiełkowanie i wschody testowanych roślin, zimowanie, rozpoczęcie wiosennej wegetacji i dalszy jej przebieg, dojrzewanie i zbiór. Informacja, że ...*mokry czerwiec opóźnił żniwa* nie musi być prawdziwa. Więcej informacji o wpływie warunków pogodowych na plon i jego strukturę można znaleźć dopiero w pierwszej części podrozdziału 7.1 w rozdziale 7. Dyskusja.
9. W tabelach używane jest sformułowanie „kontrola” zamiast, tak jak Autor pracy używa w tekście, obiekt kontrolny. Prawdopodobnie było to spowodowane trudnościami technicznymi przy konstrukcji tabel (np. zbyt długi zapis, który nie mieścił się w kolumnie tabeli).
10. Wnioski powinny stanowić kwintesencję badań i w pełni nawiązywać do ich celu i zakresu. W pracy wniosków jest zbyt dużo, bo aż 24. Sam Autor część z nich określa jako stwierdzenia. Mogłyby się one z powodzeniem znaleźć się w podsumowaniu. Wnioski winny przede wszystkim odnosić się do czynników badawczych oraz być sformułowane krótko i zwięźle.
11. Przy pisaniu pracy Autor nie ustrzegł się również błędów stylistycznych i językowych, które zaznaczyłem w recenzowanym egzemplarzu pracy. Nie wymieniam ich z racji tego, że nie obniżają one wartości naukowej i merytorycznej opracowania.

Wprawdzie w tej części oceny rozprawy doktorskiej Pana mgr. inż. Huberta Stefana Ruseckiego skoncentrowałem się głównie na wyeksponowaniu uwag i wskazaniu niedociągnięć. Jak już wcześniej zaznaczyłem, uwagi te tylko w części

są krytyczne, w znacznej mierze mają natomiast charakter dyskusyjny, ale taka jest rola recenzenta.

Mam nadzieję, że Doktorant zechce uwzględnić powyższe uwagi i zastrzeżenia przygotowując się do publicznej obrony pracy. Mogą być one również pomocne dla Niego w dalszej pracy naukowo-badawczej czy przy przygotowywaniu dysertacji w wersji dla wydawnictwa.

3. Wniosek końcowy

Oceniana dysertacja mgr inż. Huberta Stefana Ruseckiego pt. *Wpływ płużnego i bezpłużnego systemu uprawy roli na plon i jakość plonu rzepaku ozimego, pszenicy ozimej i żyta ozimego oraz wybrane właściwości gleby w zależności od zastosowania zróżnicowanych dawek żytniego wywaru gorzelnianego* wykonana w Zakładzie Ekologii Rolniczej, Katedrze Herbolgii i Technik Uprawy Roślin (Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Wydział Agrobiotechnologii) pod kierunkiem naukowym promotora dr hab. Piotra Kraski, profesora uczelni i promotora pomocniczego dr Ewy Kwiecińskiej-Poppe spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorskim i wnoszę o dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Praca stanowi samodzielny dorobek Autora, w której dowiódł, iż posiada umiejętność postawienia problemu badawczego, potrafi odpowiednio dobrać materiał badawczy (w przypadku pracy oparty o trzyletnie, dwuczynnikowe, statyczne doświadczenie polowe założone metodą split-plot i zastosować właściwe metody statystyczne opracowania wyników tych badań).

Oceniana praca została wykonana poprawnie pod względem metodycznym. Uzyskane wyniki badań polowych i laboratoryjnych wnoszą nowe oryginalne wartości poznawcze i użytkowe z zakresu przedsięwzięcia orkowej i bezorkowej uprawy roli pod oziminy i wykorzystania żytniego wywaru gorzelnianego jako nawozu organicznego. Autor pracy w pełni wykazał się umiejętnością zakładania i przeprowadzania doświadczenia polowego oraz gromadzenia i naukowej interpretacji wyników pracy eksperymentalnej.

Dotychczas głównym kierunkiem zagospodarowania wywarów gorzelnianych w Polsce było ich wykorzystanie w żywieniu zwierząt. Czyniono również, z pozytywnym skutkiem, próby jego wykorzystania jako wsadu w biogazowniach, a także jako nawozu organicznego do użyźniania gleb. Poprzez analizę trzyletnich wyników badań stosowania wywaru gorzelnianego w dawce 20 i 40 m³ · ha⁻¹ pod rośliny ozime

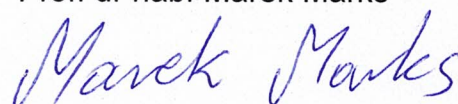
(rzepak, żyto, pszenica) na tle obiektu kontrolnego (bez wywaru) Doktorant udowodnił, że istnieje możliwość wykorzystania tego produktu odpadowego powstającego przy produkcji spirytusu w polowej uprawie roślin do poprawy właściwości chemicznych gleby i jakości plonu. Uważam to za szczególnie cenne osiągnięcie prowadzonych badań.

Pewne uchybienia, na które wskazałem z obowiązku recenzenta w istotny sposób nie obniżają wartości merytorycznej pracy. Mogą jedynie ułatwić nadanie jej ostatecznego kształtu przed oddaniem do druku w wydawnictwie naukowym; mogą także przydać się Doktorantowi w dalszej działalności naukowo-badawczej.

Reasumując stwierdzam, że przedstawiona do oceny praca doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego i spełnia wymogi stawiane tego typu opracowaniom naukowym, o których mowa w art. 13 ust.1 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki” z dnia 14 marca 2003 roku (Dz.U, z 2003 r., poz 595, z późn. zm.) w związku z art. 179, ust. 1 Ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku Przepisy wprowadzające Ustawę – Prawo o szkolnictwie i nauce (Dz.U z 30 sierpnia 2018 r., poz. 1669).

Konkludując, stawiam wniosek do Rady Dyscypliny Rolnictwo i Ogrodnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie o dopuszczenie mgr inż. Huberta Stefana Ruseckiego do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania Mu stopnia doktora w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

Prof. dr hab. Marek Marks

Olsztyn, 24 sierpnia 2022 r.